

rum, hvorom her er Tale. Den ærede Rigsdagsmand lagde imidlertid til: „og naturligviis for en ubestemmelig Fremtid“ — jeg tillod mig at nedskrive disse Ord — men det er netop det, vi ikke gjøre. Han sagde: „naturligviis,“ men det er ikke engang rimeligt, at det er muligviis; thi det er netop Bestemmelsen, at, naar de 5 Aar ere gaaede, skal den endelige Afgjorelse tages, og hverken han eller jeg veed, hvad det høie Thing, hvad Rigsdagen da vil komme til, hvad Hans Majestæts Regjering da vil blive entig med den om. Dette er altsaa aldeles uberettiget at sige, at vi her binde os for en ubestemmelig Fremtid, og vi behøvede somt sagt ikke engang at binde os for 5 Aar; thi vi kunde godt iaar uden videre votere de 50,000 Rd.; jeg vilde dog meget trostlig see Fremtiden imøde. Det var ganske usædvanligt, blev der sagt, at binde sig for saa langt et Tidsrum, men jeg vil bede enhver af de ærede Rigsdagsmænd om at slaae op i Finantsloven for iaar og see, hvad de selv have stemt for og voteret paa den. Der staaer Pagina 74 i Lovforslaget, som det er vedtaget ved 2den Behandling: „Til Udgivelse af et Catalog over den kongelige Møntsamling skjænkede Samling, af Middeleberens Mønter, indtil 4,000 Rd. i 4 Aar, deraf 1ste Bidrag 1,000 Rd.“ Her findes da dette Princip i selve den Finantslov, vi nu discutere, og dog erklæres det for ganske usædvanligt! Jeg har det seet flere Gange i den Række af Aar, jeg har havt den Ære at sidde her i dette Thing. Jeg har seet det Samme med Hensyn til Helsingørs Havn, hvor det gjaldt om en Sum af 300,000 Rd., der skulde udbetales med en vis Sum i et Aar, med en vis Sum i et følgende Aar, og saa fremdeles. Det var endog en større Sum end den, hvorom her er Tale, og da var dog vistnok den ærede Rigsdagsmand tilligemed mig Medlem af Finantsudvalget, hvor det blev discuteret; Sagen kan altsaa virkelig ikke være ham saa aldeles usædvanlig. — Naar det er blevet sagt, at vi paa denne Maade have bundet os til Theatret, skal jeg bemærke, at jeg vil ønske, at Thinget vil vedtage det her foreliggende Forslag, og jeg vil ligeledes ønske, at vi saa en Theaterbygning,

men vi holde jo disse 2 Ting ude fra hinanden. Vi have tilladt os at foreslaae disse Bestemmelser paa Finantsloven; men dersom vi havde villet binde Theaterbygningen til disse Bidrag — eller til disse Bestemmelser vil jeg hellere sige — havde vi naturligviis valgt at fremlægge dem for det høie Thing sammen med Lovforslaget om Theaterbygningen. Jeg troer imidlertid nok, at vi tilsidst kunne blive enige med den ærede Rigsdagsmand. Han sagde nemlig, at det var ham ligegyldigt, hvad her stredes om, naar her blot stredes; her maatte strides; det var de Ord — jeg skrev dem op — som den ærede Rigsdagsmand brugte. Strides, det er det, vi skulle, men hvad vi strides om, er en ligegyldig Sag. Jeg mener dog, at, skal man uophørlig strides, maa man dog see efter Realiteten og ikke erklære denne for aldeles ligegyldig; lad os dog ikke lade den være aldeles ligegyldig, blot for at vi kunne have et Stridspunkt for Fremtiden. — Den ærede Rigsdagsmand har ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) spaaet store Tab for Statskassen, dersom vi vedtage disse Bestemmelser, men jeg kan virkelig ikke gaae ind paa at indrømme Sligt; det er virkelig ikke Tilfældet. Det var bedre, om det blev paaviist, hvorledes disse store Tab kunne frem, end at forlange nærmere Dplysning om de Udgifter, som tydelig fremgaae af selve Forslaget. Dertil kommer, at, medens den ærede Rigsdagsmand havde et saa aabent Die for dette Tab, at han endog saa det større, end det er i Virkeligheden, saa det med Briller, der forøgede Størrelsen, havde han ikke et eneste Ord, ikke et Blik for, hvad der vindes ved et Nationaltheater, men det havde jeg dog virkelig ventet af den ærede Rigsdagsmand. Jeg havde troet, at han vilde have sagt: Lad os paa den anden Side lægge i Bægtkassen, hvad der skal vindes ved et Nationaltheater, der svarer til sit Navn og til det Diemed, som vi Alle haabe skal komme frem derved. — Hvad angaaer de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), mener jeg, at de ere blevne gjendrevne af den ærede Minister, og jeg skal ikke indlade mig paa at trætte det høie Thing